

flokkur er brot út úr lúthersku kyrkjunni þýzku, og samanstandur af mönnum, er fallnir eru frá hinum afgömlu úreltu kenningum lúthersku kyrkjunnar, og hafa þeir staðið einir síns liðs nú í mörg ár. Félagsskapur þessi telur 50 presta, og 68 söfnuði og kyrkjur. Talað var um, að kyrkjudeild þessi setti á fót kennaraembætti við Meadville-skólann í Þýzku og germönskum fræðum, og var því vel tekið.

Því næst voru missíóns mál félagsins rædd, og kom það þá fram við umræðurnar að nú í nokkur ár hefir félagið haldið uppi trúboði víðsvegar um Ameríku, í Japan, á Indlandi, og í Mið-Evrópu. Kenningar Channings eru nú fluttar á tólf erlendum tungumálum, og fjölgar áhangendum þeirra skoðana daglega.

Ýms mál snertandi félagslíf manna í heild sinni, komu upp meðan á þinginu stóð, en þó var eitt þeirra rætt með meiri ákafa, en almennt er álitíð, að átt geti sér stað meðal Ný-Englands manna, sem sagðir eru almennt áþekkir „kærleika“ Páls postula, „Ekki reiðigjarnir, ekki raupsamir, tilreikna ekki illt“, o. s. frv. En það var giftingamálið, sem nú er efst á dagskrá mannfélagsfræðinga Bandaríkjanna. Hvort prestar ætti ekki að afsegja að gifta persónur undir vissum kringumstæðum, t. d. þær, sem hefði skilið við ektapar sitt áður, en heiddist nú á ný upptöku í hjónasæng. Dr. Peabody, professor við Harvard, hreyfði þessu máli fyrstur, og vildi láta þingið taka ákvæði í því helzt svipað því, er engelska kyrkjan hefði gjört, að gifta enga að skemri tíma liðnum en ári frá því, skilnaður hefði verið fenginn frá fyrra hjónabandi, og jafnvel þá gæta allrar varúðar, að allt væri eins og það ætti að vera. Það var ekki búið að ræða þetta mál lengi, áður en klerkar fóru að færast í aukana, sumir meðmælandi, aðrir andmælandi tillögunni. Og meðan á þeim ræðum stóð, var þingið bæði fjörugt og „interessant“.

Fjöldi kvenna talaði í málinu, og eftir því sem eg gat fylgst með því, er þær sögðu, voru þær helzt á því, að banna öllum karlmönnum giftingu í annað sinn, sem mislukkast hefði sem bændur í fyrra hjónabandinu. Að síðustu var málið borðlagt, án þess gengið væri til atkvæða, og er ekki annað hægt að segja en það hafi verið heppilegustu úrslitin. Í fyrsta lagi hefir engin